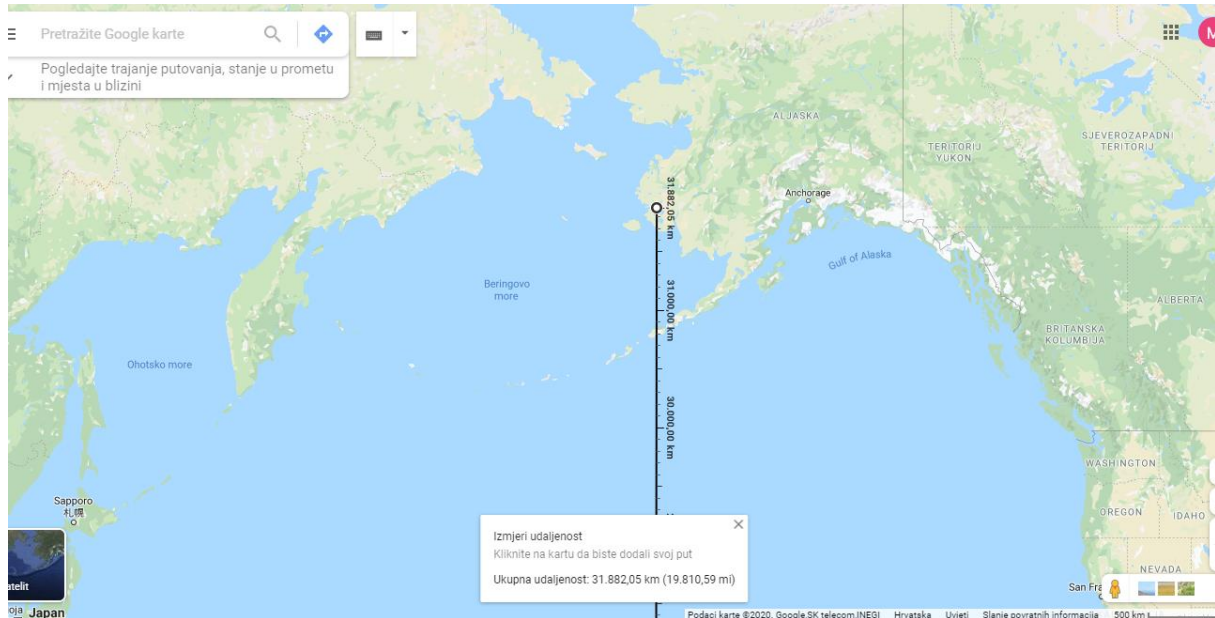

15.dan putovanja po meridijanu - petak, 29.svibnja 2020.

Aljaska (1937.98 km) – ukupno smo prešli 31882.05 km

Baš smo se lijepo odmorili, iako nekima nikad dosta spavanja. Jutro je puno svježije nego prethodnih dana, što je i normalno, zato što se nalazimo puno sjevernije. Dobro doručujemo, i nastavljamo dalje. Kretanje nam usporava sjeverni vjetar i valovito more.

Ubrzo nakon polaska, nalazimo se na geografskoj poziciji **45°N geografske širine** (45 stupnjeva sjeverno od ekvatora) i **164°W geografske dužine** (164 stupnja zapadno od početnog meridijana, koji prolazi kroz London). Što nam točno znači ovaj naš geografski položaj? Ovaj položaj nam govori da smo na točno ovom mjestu bili na našem prethodnom putovanju, kada smo putovali po 45. paraleli (45°N). Na ovom istom mjestu bili smo 22.travnja 2020., na Dan planeta Zemlje. Točan geografski položaj određuje se u stupnjevima, kutnim minutama, sekundama i desetinkama sekunde.

Borimo se s vjetrom, i napredujemo sporije od planiranog. Vrijeme je oblačno, prohladno i suho. Prošao

je i ručak, a još nismo na kopnu. Sva sreća što imamo navigacijske uređaje na brodu i našim mobitelima, pa smo sigurni da nismo zalutali. Konačno, oko 16h dolazimo do kopna. To je otok **Unimak**, najveći otok koji pripada otočnoj skupini **Aleutskih otoka**. Na ovom velikom otoku žive samo 64 osobe, u jednom mjestu. Velik dio otoka je zaštićen kao prirodno bogatstvo. Najviši vrh ovog otoka je **Mount Shishaldin**, nadmorske visine 2857 metara, koji je vječno prekriven snijegom. Ova planina je aktivni vulkan, jedan od deset najaktivnijih vulkana na svijetu (na slici lijevo).

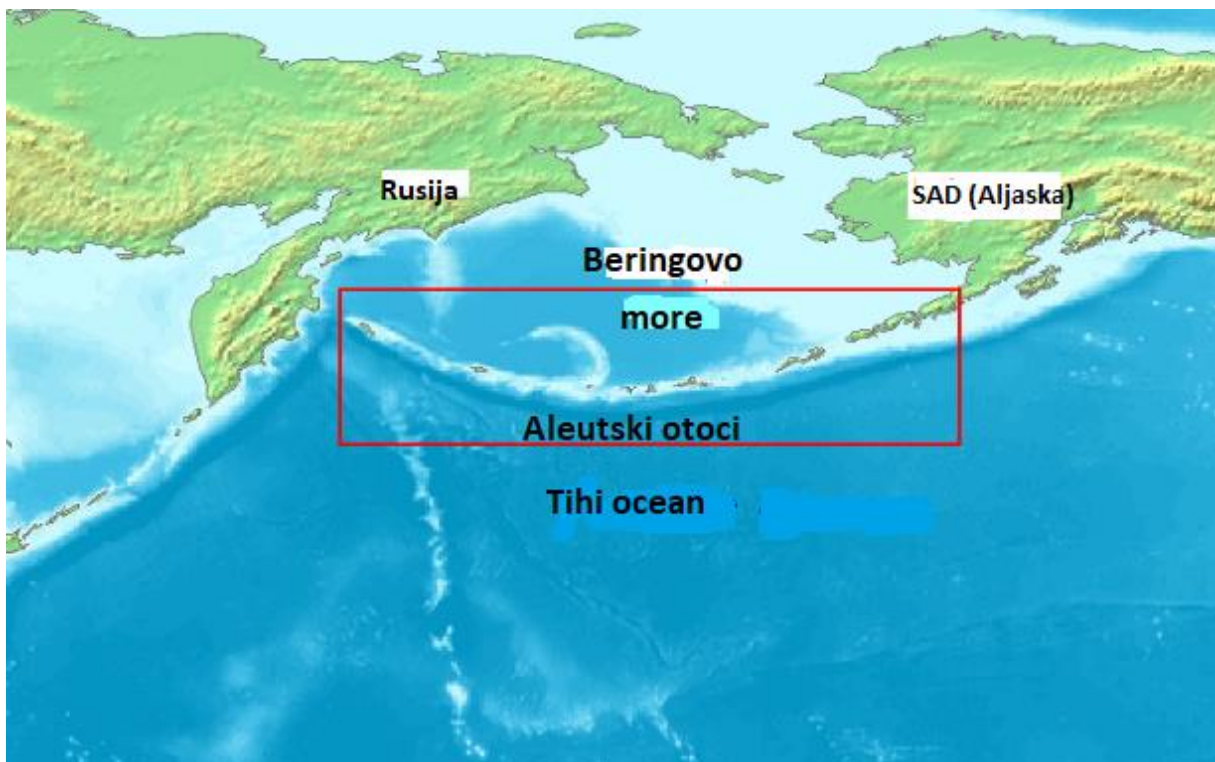

Na otoku žive brojne životinjske vrste, među kojima se ističu smeđi medvjed (kodijak), crvena lisica i sob.

Aleutski otoci su od strane Europljana otkriveni 1741. godine. Otoci su već bili naseljeni (narod Aleuti i Inuiti). Otkrili su ih danski pomorac **Vitus Bering** i Rus **Aleksei Chirikov**.

Aleutsko otočje sastoji se od 300 otoka i otočića vulkanskog podrijetla. Ovi otoci se protežu od Aljaske, sve do ruskog poluotoka Kamčatke. Smatra se da su u prapovijesti preko ovih otoka i zaleđenog mora (u to vrijeme bilo je hladnije i more se na ovom dijelu zaleđivalo tijekom svake zime) ljudi počeli naseljavati ovaj dio Amerike.

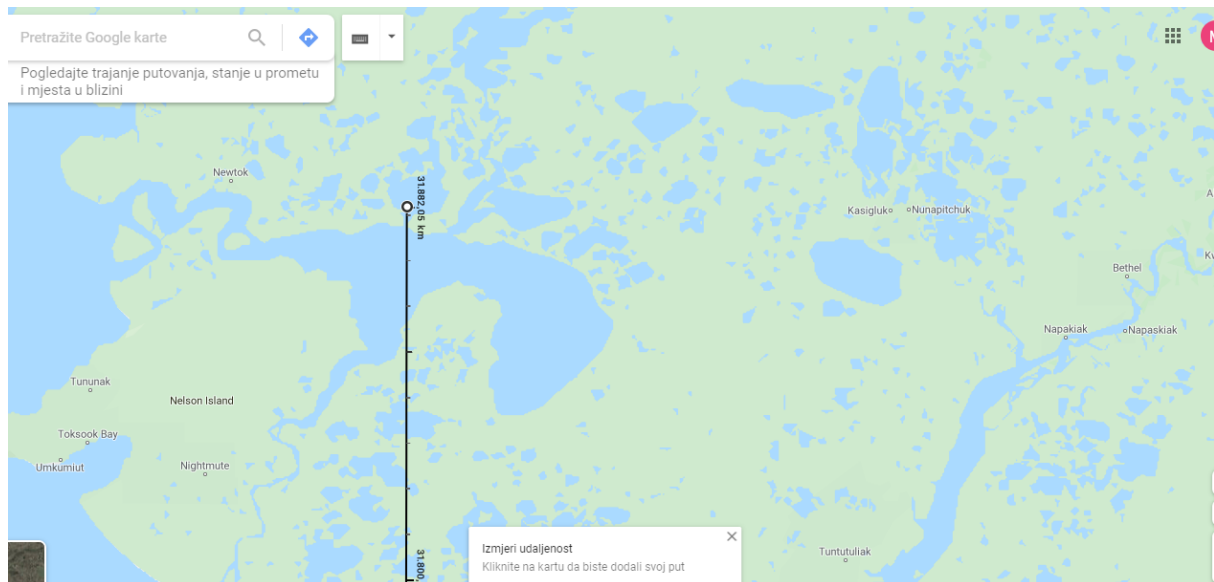

Opet malo plovidbe, ovaj put stotinjak kilometara kroz hladno **Beringovo more**, do Aljaske. Beringovo more (dobilo je ime po pomorcu Beringu) je rubno more Tihog oceana. More je bogato ribom, najviše se love losos, haringa i bakalar.

Nakon „kratke“ plovidbe ovim hladnim morem, stižemo do obale **Aljaske**. Već nam je dosta hladno, iako je ovdje kasno proljeće. Ponovo tražimo jakne i topliju garderobu. Aljaska je najveća i najrjeđe naseljena savezna država SAD-a. Glavni grad ove savezne države je **Juneau**, a najveći grad je **Anchorage**. Aljaska je odvojena od ostatka SAD-a ogromnim kanadskim prostranstvima.

Jeste li znali da je Aljaska do 1867.godine pripadala Rusiji? Rusija je Aljasku prodala SAD-u za **7.200.000 dolara**. Ispada da su jedan hektar zemlje (10.000 m²) prodali za manje od 5 centi. Po toj cijeni bi cijela Hrvatska „koštala“ samo 268.000 dolara (kao jedna veća kuća u Zagrebu!). U to vrijeme stanovništvo SAD-a nije željelo kupiti „škrinju s ledom“, a pokazalo se da je to područje bogato rudama i naftom. Kupnja Aljaske se smatra jednom od najboljih i najpametnijih kupovina u povijesti.

Dan je dug, i bližimo se području gdje „vlada“ polarni dan. Dan smo završili uz samu obalu jezera **Kagalurpak**, jednog od čak **3 milijuna jezera na Aljasci** (jezera su sve plave površine na donjoj karti)!

Razapeli smo naše šatore među borovima uz jezero i pripremili se za hladnu, ali kratku noć.

Danas smo prešli **1937.98 km**.